

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 1046/2014

z dnia 28 lipca 2014 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego w odniesieniu do kryteriów obliczania dodatkowych kosztów ponoszonych przez podmioty zajmujące się połowami, chowem i hodowlą, przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu niektórych produktów rybołówstwa i akwakultury z regionów najbardziej oddalonych

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 72 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie rozdziału V rozporządzenia (UE) nr 508/2014 Europejski Fundusz Morski i Rybacki (EFMR) może przyznawać wsparcie na rekompensatę dodatkowych kosztów ponoszonych przez podmioty zajmujące się połowami, chowem i hodowlą, przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu niektórych produktów rybołówstwa i akwakultury z najbardziej oddalonych regionów Unii, o których mowa w art. 349 Traktatu.
- (2) Aby utrzymać konkurencyjność niektórych produktów rybołówstwa i akwakultury, pochodzących z najbardziej oddalonych regionów Unii, względem podobnych produktów z innych regionów Unii, w 1992 r. Unia wprowadziła środki w celu rekompensaty powiązanych dodatkowych kosztów ponoszonych przez sektory rybołówstwa i akwakultury. Środki wyrównawcze na lata 2007–2013 zostały określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 791/2007 ⁽²⁾. Ze względu na sytuację strukturalną, społeczną i gospodarczą najbardziej oddalonych regionów Unii, dodatkowo utrudnioną przez ich oddalenie, charakter wyspiarski, niewielkie rozmiary, trudną topografię, zależność gospodarczą od niewielkiej liczby produktów, a także szczególne warunki klimatyczne, należy kontynuować przyznawanie wsparcia na rekompensatę dodatkowych kosztów połowów, chowu i hodowli, przetwarzania i wprowadzania do obrotu niektórych produktów rybołówstwa i akwakultury od dnia 1 stycznia 2014 r. Rekompensata dodatkowych kosztów ponoszonych przez podmioty w tych regionach rzeczywiście umożliwia im utrzymanie rentowności.
- (3) Te dodatkowe koszty powinny być określone w planie rekompensat, o którym mowa w art. 72 rozporządzenia (UE) nr 508/2014.
- (4) W celu zapewnienia zharmonizowanego i równego traktowania wszystkich zainteresowanych regionów, poprzez lepszą porównywalność między regionami w każdym kolejnym roku, a w szczególności w celu uniknięcia nadmiernej rekompensaty dodatkowych kosztów, należy określić kryteria obliczania dodatkowych kosztów wynikających ze szczególnych utrudnień występujących w najbardziej oddalonych regionach Unii. Stosowanie wspólnych kryteriów zagwarantuje korzystanie z jednolitej metody obliczania dodatkowych kosztów w odniesieniu do wszystkich zainteresowanych regionów.
- (5) Referencyjne koszty produktów lub kategorii produktów ponoszone przez podmioty w kontynentalnej części państwa członkowskiego lub na terytorium Unii, na podstawie których określa się dodatkowe koszty, należy oszacować z zachowaniem szczególnej ostrożności w celu uniknięcia nadmiernej rekompensaty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 791/2007 z dnia 21 maja 2007 r. wprowadzające system wyrównania dodatkowych kosztów poniesionych przy wprowadzaniu do obrotu niektórych produktów rybołówstwa z Azorów, Madery, Wysp Kanaryjskich oraz Gujany Francuskiej i Reunion (Dz.U. L 176 z 6.7.2007, s. 1).

- (6) Istnieją produkty lub kategorie produktów, dla których nie ma kryteriów porównawczych lub jednostek pomiaru w kontynentalnej części terytorium danego państwa członkowskiego. W takich przypadkach odniesienie dla obliczeń dodatkowych kosztów ustala się poprzez porównanie z kosztami równoważnego produktu lub kategorii produktów ponoszonymi przez podmioty z kontynentalnej części terytorium Unii.
- (7) Ze względu na różne warunki rynkowe w regionach najbardziej oddalonych, wahania połowów i zasobów oraz popytu rynkowego należy pozostawić zainteresowanym państwom członkowskim określenie produktów rybołówstwa i akwakultury lub kategorii produktów kwalifikujących się do rekompensaty, ich odpowiednich maksymalnych ilości oraz poziomów kwot rekompensaty w ramach całkowitej kwoty przyznanej państwu członkowskiemu.
- (8) Państwa członkowskie powinny ustalić kwotę rekompensaty na poziomie umożliwiającym odpowiednie zrównoważenie dodatkowych kosztów wynikających ze szczególnych trudności w regionach najbardziej oddalonych oraz unikanie nadmiernej rekompensaty. W tym celu kwota rekompensaty powinna również uwzględniać inne rodzaje interwencji publicznej, w tym wszelką pomoc państwa zgłoszoną na podstawie art. 108 ust. 3 Traktatu i art. 73 rozporządzenia (UE) nr 508/2014, mające wpływ na poziom dodatkowych kosztów.
- (9) W celu zapewnienia zharmonizowanego przedstawiania dodatkowych kosztów należy podawać dodatkowe koszty na podstawie ton masy w relacji pełnej, zdefiniowanych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1224/2009 ⁽¹⁾ i rozporządzeniu Komisji (WE) nr 409/2009 ⁽²⁾, które ustanawia unijne współczynniki przeliczeniowe i kody postaci dla świeżych i świeżych solonych ryb przetworzonych, w celu przeliczenia masy ryb przechowywanych lub przetworzonych na masę ryb w relacji pełnej na potrzeby monitorowania połowów.
- (10) W celu wykazania, że nadmierna rekompensata nie ma miejsca, państwa członkowskie powinny włączyć odpowiednie informacje na temat wdrażania mechanizmu rekompensaty do rocznego sprawozdania z realizacji określonego w art. 114 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 508/2014.
- (11) Aby umożliwić szybkie zastosowanie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, biorąc pod uwagę fakt, że wydatki kwalifikują się już do otrzymania wkładu z Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego od dnia 1 stycznia 2014 r. zgodnie z art. 65 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ⁽³⁾, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia kryteria obliczania dodatkowych kosztów poniesionych w okresie kwalifikowalności określonym w art. 65 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 przez podmioty zajmujące się połowami, chowem i hodowlą, przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu niektórych produktów rybołówstwa i akwakultury pochodzących z najbardziej oddalonych regionów Unii, o których mowa w art. 349 Traktatu, ze względu na szczególne ograniczenia przedmiotowych regionów najbardziej oddalonych.

Artykuł 2

1. Dodatkowe koszty, o których mowa w art. 1, oblicza się oddzielnie dla każdego z następujących rodzajów działalności:

- a) połowy;
- b) chów i hodowla;
- c) przetwarzanie;
- d) wprowadzanie do obrotu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 409/2009 z dnia 18 maja 2009 r. ustalające wspólnotowe współczynniki przeliczeniowe i kody postaci stosowane do przeliczania masy ryb przetworzonych na masę ryb w relacji pełnej oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2807/83 (Dz.U. L 123 z 19.5.2009, s. 78).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

2. W ramach każdego z rodzajów działalności, o których mowa w ust. 1, dodatkowe koszty obliczane są w odniesieniu do pozycji wydatków, wymienionych w planach rekompensat, o których mowa w art. 72 rozporządzenia (UE) nr 508/2014, w odniesieniu do każdego produktu lub kategorii produktów określonych przez państwa członkowskie jako kwalifikujące się do rekompensaty.
3. Dodatkowe koszty określane są dla każdej podanej pozycji wydatków, jako różnica między kosztami ponoszonymi przez podmioty w przedmiotowych regionach najbardziej oddalonych, pomniejszone o wszelkie rodzaje interwencji publicznej mające wpływ na poziom dodatkowych kosztów, a porównywalnymi kosztami ponoszonymi przez podmioty z kontynentalnej części danego państwa członkowskiego.
4. W drodze odstępstwa od ust. 3, w przypadku pozycji wydatków typowych dla produktów lub kategorii produktów, dla których nie ma kryteriów porównawczych lub jednostek pomiaru w kontynentalnej części terytorium danego państwa członkowskiego, dodatkowe koszty określa się w stosunku do porównywalnych kosztów równoważnych produktów lub kategorii produktów, ponoszonych przez operatorów z kontynentalnej części terytorium Unii.
5. Podczas obliczania dodatkowych kosztów bierze się pod uwagę wszelkie interwencje publiczne, w tym wszelką pomoc państwa zgłoszoną na podstawie art. 108 ust. 3 Traktatu i art. 73 rozporządzenia (UE) nr 508/2014.

Artykuł 3

1. Obliczanie dodatkowych kosztów dokonywane jest wyłącznie na podstawie kosztów wynikających ze szczególnych utrudnień w regionach najbardziej oddalonych.
2. Obliczanie dodatkowych kosztów opiera się na średniej rocznej zarejestrowanych cen.
3. Dodatkowe koszty wyrażane są w euro na tonę masy w relacji pełnej i, w razie potrzeby, wszystkie składniki całkowitych kosztów dodatkowych przeliczane są na euro na tonę masy w relacji pełnej.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 lipca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący